

Aiguaviva

Aiguaviva és un poble tranquil a peu de l'antic camí de Girona a Santa Coloma de Farners. Com en molts altres municipis d'aquesta part del Gironès tocant a la Selva, l'aire del matí només el solca algun ocell que salta de bri d'herba en bri d'herba, en els marges enfarinats per la gebrada. Vora l'església hi ha un cementiri, i entre el cementiri i l'església quatre xiprers tan retallats i arrodonits que semblen de plastilina. En una placeta, una mica alçada, uns arbres despulats tremolen de fred, mentre, de lluny, es comencen a escoltar els crits de la mainada que entren a l'escola. El primer avió de Ryanair sobrevola el poble, posant el morro cap a l'aeroport de Vilobí, i la furgoneta elèctrica de l'Ajuntament aparca silenciosament davant la porta del consistori. El carrer fa olor de fusta cremada i la campana toca els quarts. Un gos borda i un altre el respon des de l'altre costat del Güell, un riu sense pretensions, flanquejat per marges coberts de congestes de fulles seques. Des de dins del finestral d'una casa, un gat blanc amb clapes negres vigila discretament els camps que s'estenen cap a Fornells i Salitja, assegurant-se que els avions no canvien de rumb. A cada arbre hi ha penjada una estelada, a cada fanal hi ha un llaç groc i el del campanar és immens, com una vela en el pal major. A cada casa hi ha un rètol que reclama la llibertat dels presos i la placa de la plaça Constitucional l'han tapat amb un de millor que diu «plaça 1 d'octubre». I és que els habitants d'Aiguaviva no oblidaran mai aquell dia en què la xusma, volent arrabassar-los la dignitat, els va fer comprendre que la història també l'escriuen el pobles més humils. I, conscients d'això, avui ells tornaran a votar.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/12/21/aiguaviva/886282.html?utm_source=rss